

ผลต่อเนื่องจากการวิจัยวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา: กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงหมูป่าขุนแม่กวง

ผลการศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ

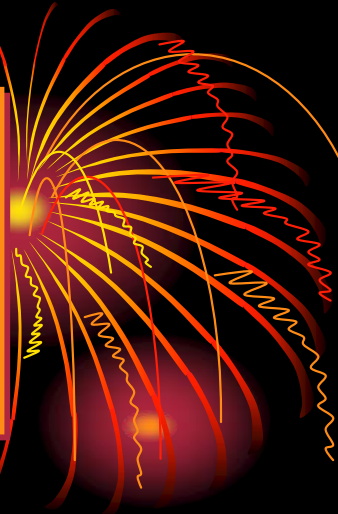
“การพัฒนานักวิจัยและการวิจัยเชิงปฏิบัติการไตรภาคีเพื่อยกระดับวิสาหกิจชุมชนระยะที่ 1: ภาคเหนือตอนบน”

สายรุ้ง เสาร์ปັນ คัคณา กันตะพัฒนะ

วรวัฒน์ สินธพานนท์ อารี วิบูลย์พงศ์ และทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์

จุดกำเนิด

การประชุมเผยแพร่ผลงานของโครงการ
“การปรับปรุงโครงสร้างหัตถกรรมอุตสาหกรรมพื้นบ้านภาคเหนือตอน”
ระหว่าง วัน 26 กุมภาพันธ์ – 2 มีนาคม 2546
ณ โรงแรมธาริน จังหวัดเชียงใหม่

ได้แนวคิดการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน
และวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

กศน.ดอยสะเก็ด ร่วมกับศูนย์
ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ
จัดอบรมโครงการเพิ่มศักยภาพ
ผู้ผลิตในหมู่บ้านรอบศูนย์ฯ
ปี 2546 จัดอบรม 2 รุ่น
รุ่นที่ 1 จำนวน 40 คน
รุ่นที่ 2 จำนวน 30 คน
ปี 2547 จัดอบรมจำนวน 35 คน

กศน.ดอยสะเก็ดร่วมกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ฯ
ให้การสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มและจัดกระบวนการ
การศึกษาพัฒนาอาชีพกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงหมูป่า (กพอ.)

ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจาก สวพท.ในด้าน
เนื้อหาหลักสูตร และร่วม
เป็นวิทยากรตลอดจน
ประสานเครือข่ายหัตถกรรม
พื้นบ้านภาคเหนือตอนบน
สถานที่ศึกษาดูงาน

ผู้รับการอบรมในปี 2546 รุ่น 2 นายโกสิน เสงจา เกษตรกรผู้เลี้ยงหมูป่า
ได้รับองค์ความรู้จากการอบรมมีแนวคิดรวมกลุ่มเกษตรกร
ผู้เลี้ยงหมูป่าชุมชนแม่กวงขึ้นเพื่อแก้ปัญหาเรื่องการตลาด

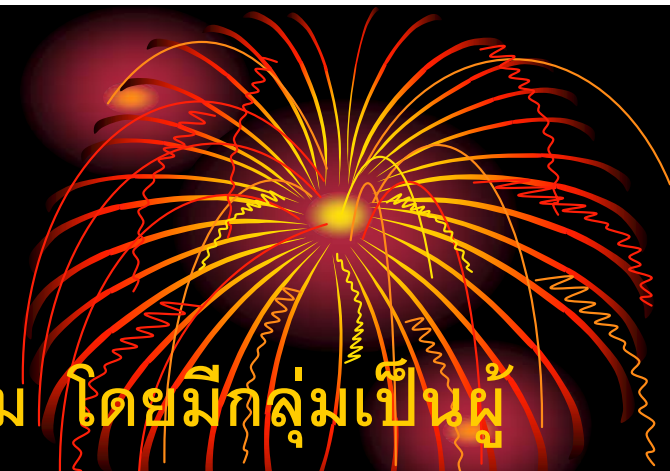

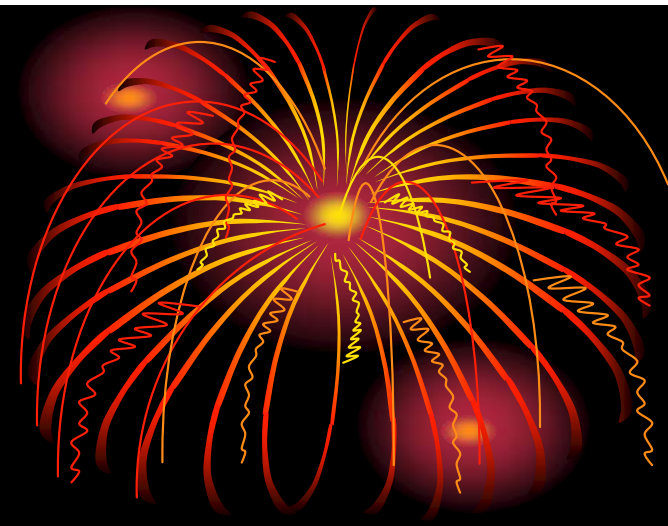
วิธีการศึกษา

□ **ศึกษารูกริกแบบวิเคราะห์เจาะลึกเป็นรายกลุ่ม โดยมีกลุ่มเป็นผู้
ร่วมกระบวนการวิจัยและให้ข้อมูลตลอดระยะเวลาของการ
ดำเนินงาน (participatory research)**

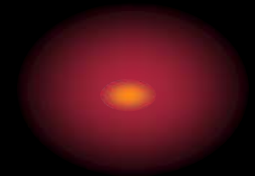
□ **ซึ่งการเก็บข้อมูลเป็นการเก็บเฉพาะส่วนของหน่วยประกอบการ
ประกอบด้วย**

- การศึกษาโครงสร้างการจ้ดองค์กรและการบริหารงาน
- โครงสร้างการผลิต
- โครงสร้างการตลาด
- และโครงสร้างทางการเงิน
- ตลอดจนศักยภาพภาพด้านต่าง ๆ ของกลุ่ม

ผลของการเข้าร่วมโครงการ
และการเปลี่ยนแปลง

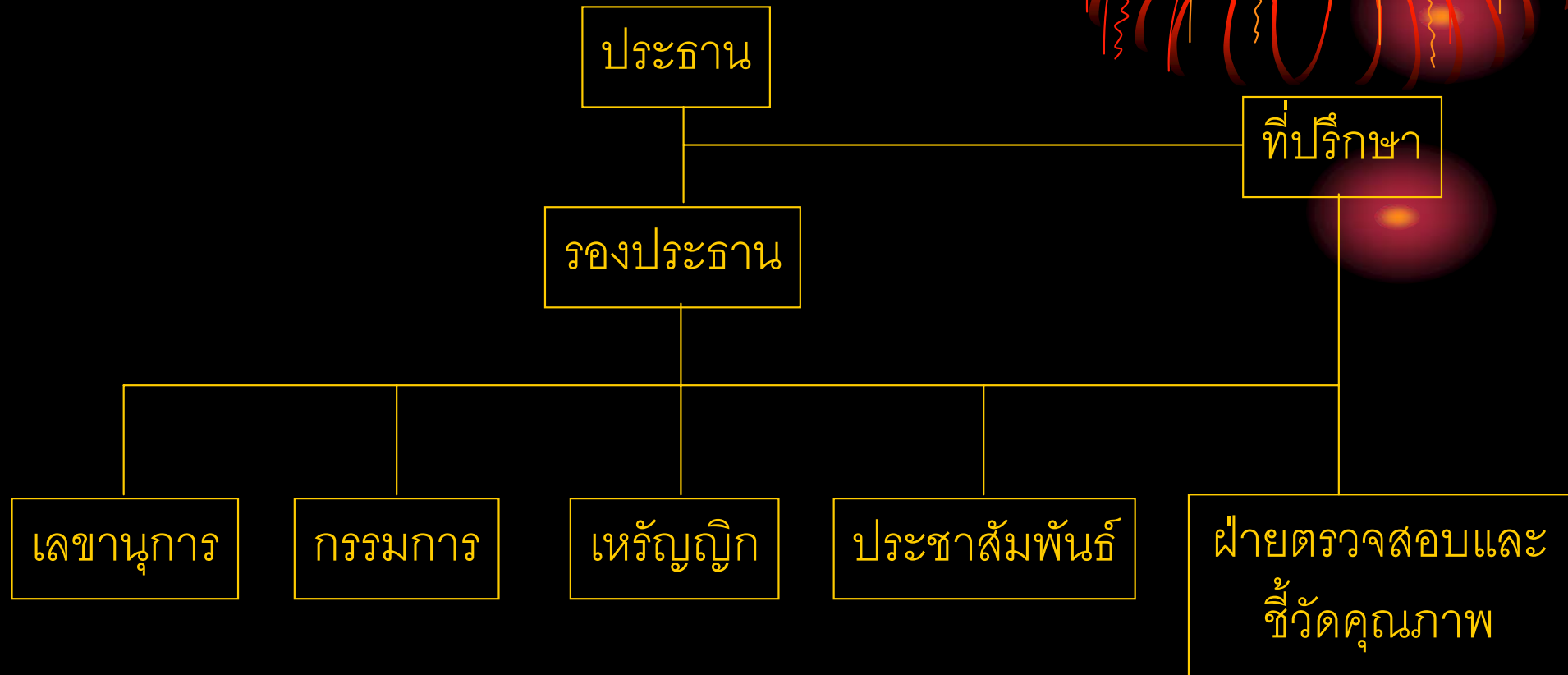
1. โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน

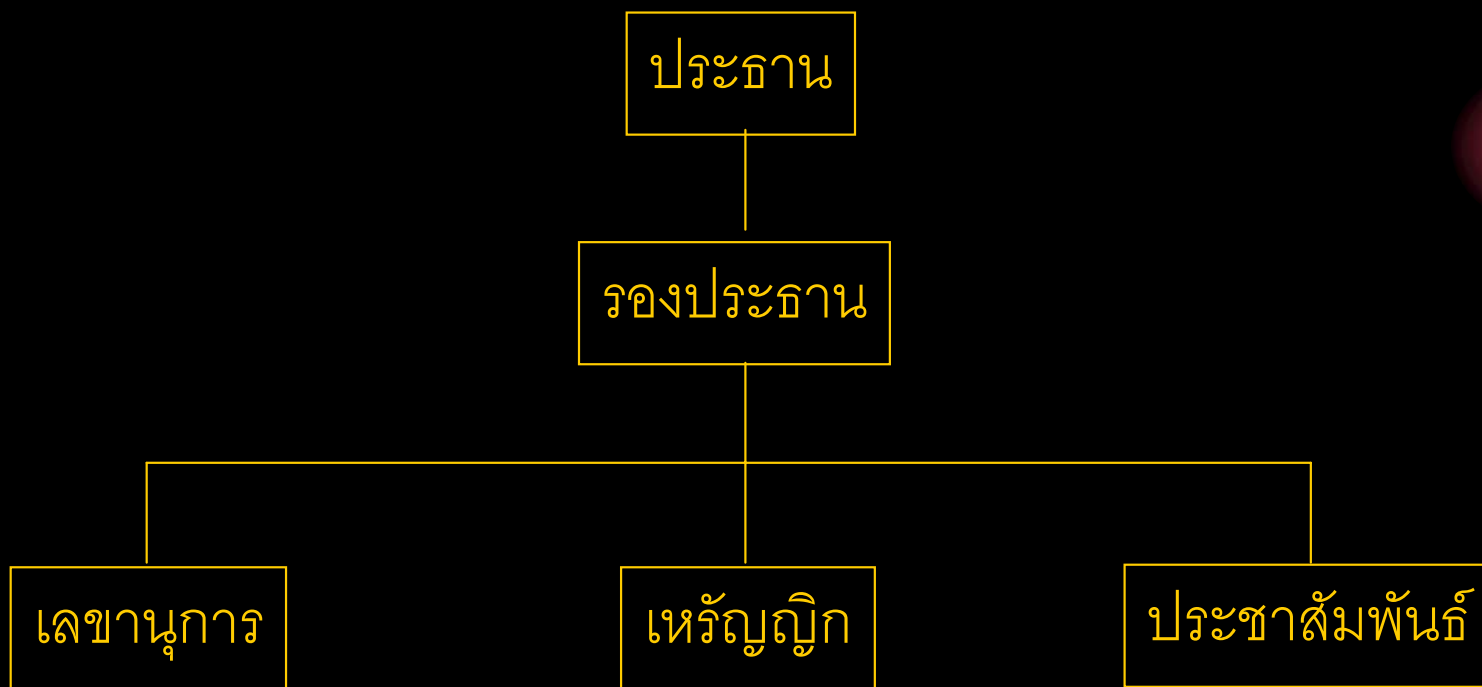
1.1 การปรับเปลี่ยนการบริหารงาน

- ลักษณะการผลิตและการตลาด ต่างคนต่างผลิต และหาตลาดจำหน่ายเอง
- รวมกลุ่มด้วยการระดมหุ้นในปี 2546 เพื่อแก้ไขปัญหาการผลิตและตลาดของสมาชิก
- เข้าร่วมโครงการวิสาหกิจชุมชนปี 2547
- คณะทำงานโครงการวิจัยวิสาหกิจชุมชนเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดองค์กรและบริหารงาน โดยกลุ่มเป็นผู้ตอบและค้นหาคำตอบบางอย่างด้วยตนเอง
- ในโครงสร้างงานเดิมกลุ่ม พบว่า คณะกรรมการปฏิบัติงานที่ไม่ตรงตามตำแหน่งและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- จัดเวทีทบทวนการบริหารงาน และเชิญ กศน. ดอยสะเก็ด ร่วมกิจกรรม 2 ครั้ง ทำให้เกิดการ ปรับปรุงโครงสร้างบริหารงานใหม่

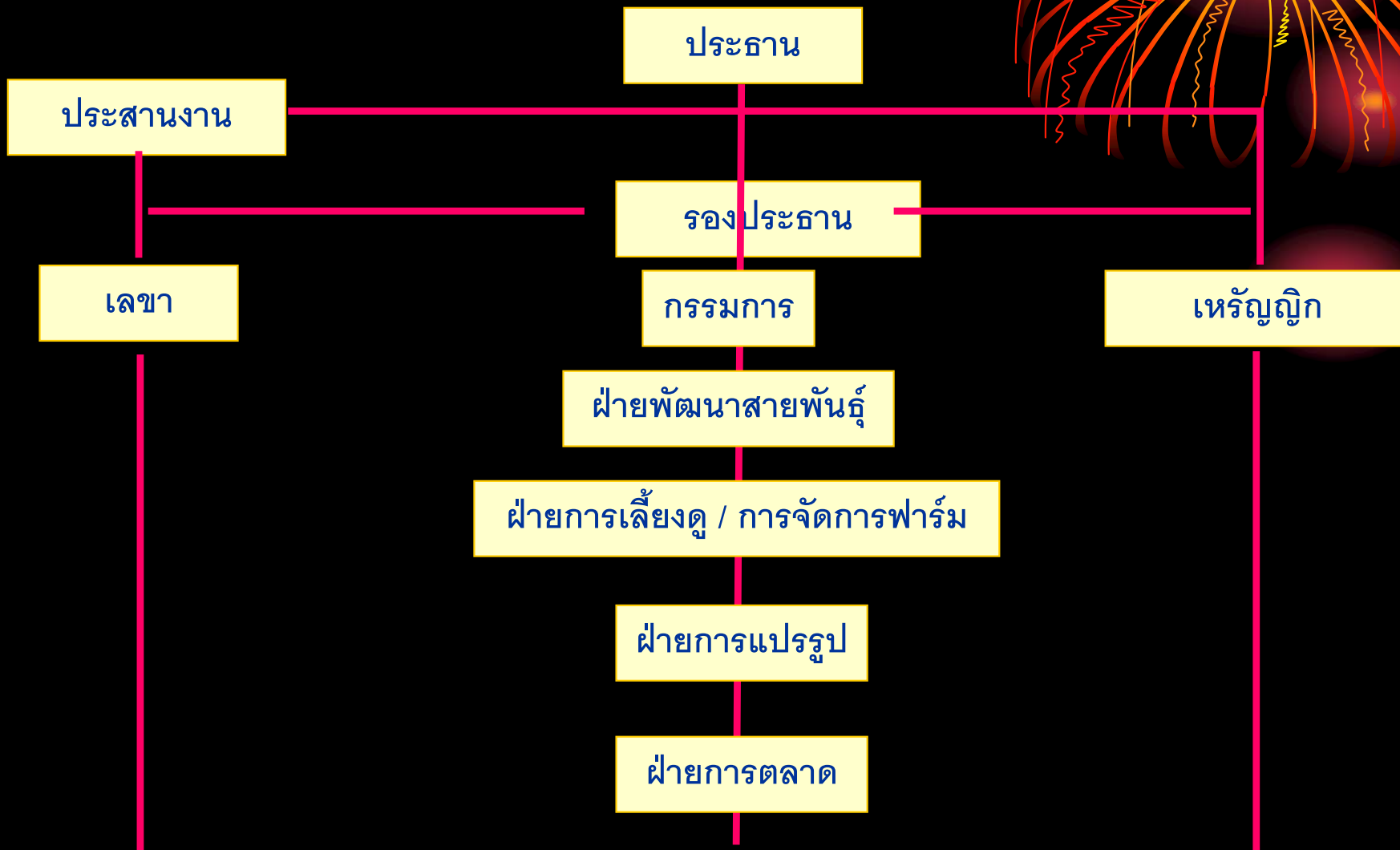
โครงสร้างการบริหารงานและจัดองค์กรกลุ่ม

การปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานกลุ่มครั้งที่ 1

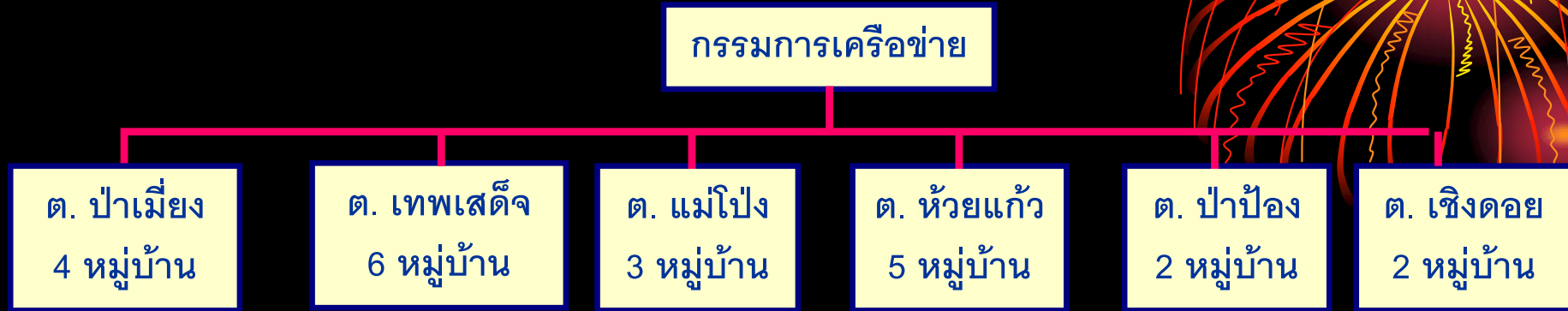
การปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานกลุ่มครั้งที่ 2

กรรมการประธานงานตำบล 6 ตำบล ตำบลละ 1 คน
ต. ป่าเมียง   ต.เทพเสด็จ   ต.แม่โป่ง   ต.ห้วยแก้ว   ต.ป่าป้อง   ต.เชิงดอย

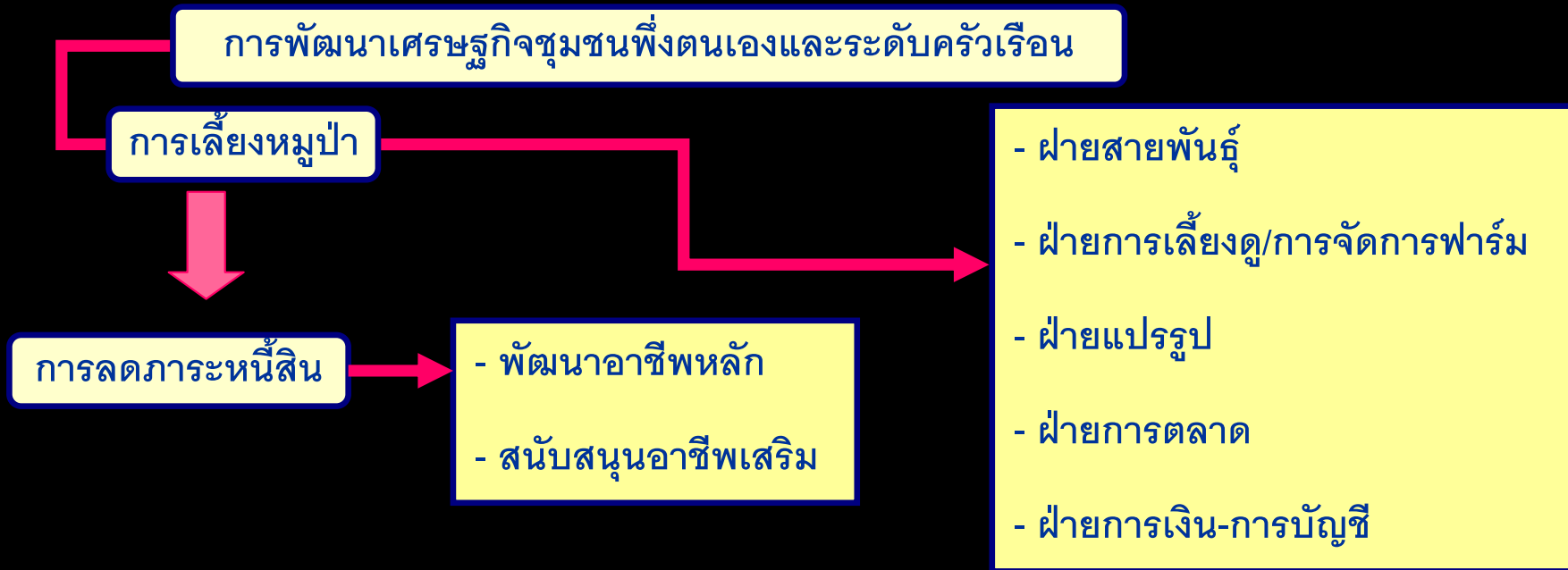

โครงสร้างกรรมการเครือข่ายผู้เลี้ยงหมูป่าระดับตำบล และเป้าหมายการดำเนินงาน

6 ตำบล 35 ครอบคลุม

เป้าหมายการดำเนินงาน

1.2 สร้างเครือข่ายการผลิตโดยใช้กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงหมูป่าขุนแม่กวัง เป็นงานแกนหลัก

- ลูกหมูป่าใช้ระยะเวลาเลี้ยง 7-12 เดือนจึงจะโตเต็มที่และจำหน่ายได้
- เข้าร่วมโครงการวิสาหกิจชุมชนและมีโอกาสเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับผู้ประกอบการจำนวน 62 กลุ่ม
- เกิดแนวคิดพัฒนาจัดตั้งกลุ่มงานกิจกรรมเสริมให้กับสมาชิกจำนวน 8 กิจกรรม โดยใช้กลุ่มหมูป่าเป็นกลุ่มแกนหลัก เพื่อให้สมาชิกมีรายได้เสริมระหว่างการเลี้ยงและรอจำหน่ายหมูป่า
- กลุ่มงานกิจกรรมเสริมที่ดำเนินการจัดตั้งไปแล้วได้แก่ กลุ่มผลิตกาแฟ กลุ่มเลี้ยงปลา และกลุ่มเพาะเห็ดเศรษฐกิจ (เห็ดหอม)

กลุ่มงานกิจกรรมเสริมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงหมูป่าขุนแม่กวาง

กลุ่มงานกิจกรรมเสริม
กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงหมูป่าขุนแม่กวาง

ส่งเสริม
การเพาะเห็ดเศรษฐกิจ

ส่งเสริม
การเลี้ยงโคเนื้อพันธุ์ลูกผสม

ส่งเสริม
การปลูกผักปลอดสารพิษ

ส่งเสริม
การเลี้ยงสุกรขุน

ส่งเสริม การปลูก
ไม้ดอกไม้ประดับ

ส่งเสริม
การเลี้ยงกระบือ

ส่งเสริม
การเลี้ยงปลา

ส่งเสริม
การปลูกกาแฟ

2. โครงสร้างการผลิต

2.1 การปรับเปลี่ยนโรงเรือนผลิต

- ❖ โครงการวิสาหกิจชุมชนศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการและการวางแผนการผลิต กระบวนการผลิต เทคโนโลยีและต้นทุนการผลิต โดยกลุ่มเป็นผู้ให้ข้อมูล
- ❖ ทำให้ทราบปัญหาการเลี้ยงของตนเอง ไม่ถูกสุขลักษณะ เพราะเลี้ยงแบบขังปล่อยบนพื้นดินชื้นแฉะ ส่งกลิ่นเหม็นจากมูลหมูป่า และอาจเกิดโรคปากและเท้าเปื่อยในหมูป่าที่เลี้ยง
- ❖ เกิดแนวคิดปรับปรุงโรงเรือนให้ถูกสุขลักษณะ
- ❖ จัดทำโครงการของบประมาณสนับสนุนจาก กศน. ดอยสะเก็ด ศึกษาดูงาน ณ ศูนย์เรียนรู้การพัฒนายั่งยืนภาคเหนือ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย
- ❖ จากการศึกษาดูงาน สมาชิกนำแนวคิดการสร้างโรงเรือนและเลี้ยงสุกรในหลุมมาใช้ในการเลี้ยงหมูป่า และปัจจุบันสมาชิกปรับเปลี่ยนการผลิตของตนเองตามแนวคิดดังกล่าวแล้วร้อยละ 70 ของผู้เลี้ยงทั้งหมด 28 ราย

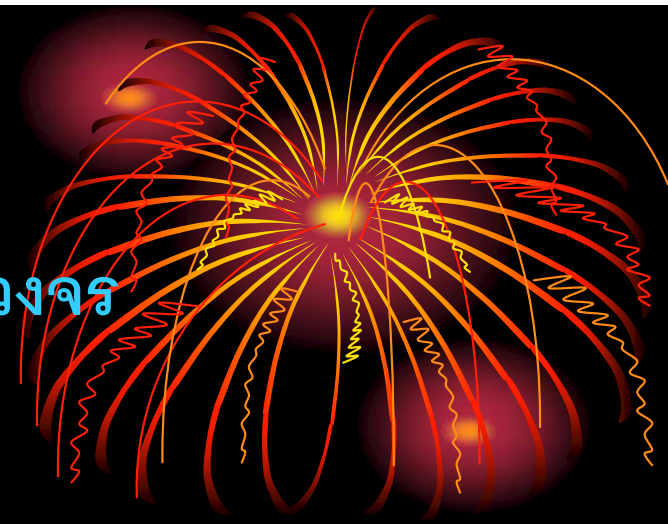

2.2 การวางแผนการผลิต

- กลุ่มต่างคนต่างผลิต ไม่มีการวางแผนการผลิตร่วมกัน ทำให้เกิดปัญหาการรอตลอด
- โครงการวิสาหกิจชุมชนวิเคราะห์แผนการผลิตโดยกลุ่มเป็นผู้ให้ข้อมูล และร่วมกันจัดทำแผนธุรกิจ
- กลุ่มใช้แผนธุรกิจกำหนดทิศทางการวางแผนการผลิต
  - หมูป่าสายพันธุ์แท้ใช้เวลาเลี้ยง 7-12 เดือนโตเต็มที่และจำหน่ายได้ หาวิธีการลดระยะเวลาเลี้ยงให้สั้นลง โดย
    - พัฒนาสูตรอาหารที่ใช้เลี้ยงแล้ว ให้อัตราการแลกเนื้อสูง
    - วางแผนการผลิตพัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์เลี้ยงหมูป่าพันธุ์ลูกผสม โดยใช้แม่พันธุ์เหมยซาน ลูกออร์ก และเจียแตง ผสมกับหมูป่าพันธุ์แท้ 100 % (ปัจจุบันอยู่ระหว่างทดลอง)

3. โครงสร้างการตลาด

3.1 ศูนย์เรียนรู้ชุมชนและการตลาดแบบครบวงจร

➤ สภาพปัญหาการตลาด

- จากลักษณะต่างคนต่างผลิต หาดตลาดจำหน่ายเอง
- ทำการตลาดแบบตั้งรับรอลูกค้าเข้ามาซื้อสินค้า
- เป็นผู้เลี้ยงขนาดเล็กอยู่ในหุบเขาพื้นที่ห่างไกล การคมนาคมไม่สะดวก ลูกค้าไม่เข้าไปซื้อสินค้า
- จำหน่ายไม่ได้จึงขยายการเลี้ยงเป็นหมูขุนพ่อแม่พันธุ์เพิ่มขึ้น ทำให้มีปัญหาด้านการตลาด

➤ กระบวนการวิจัยและเรียนรู้

- กลุ่มมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการตลาดกับกลุ่มต่างๆ ในโครงการวิสาหกิจชุมชน
- ได้รับความรู้ในกระบวนการและเทคนิคในการจัดการธุรกิจชุมชน โดยผู้เชี่ยวชาญจาก Oita
- ผู้เชี่ยวชาญในโครงการได้วิจารณ์ผลิตภัณฑ์เป็นรายกรณี เป็นวิธีชี้ให้เห็นข้อบกพร่องหรือจุดเด่น และสามารถรับคำแนะนำที่จะนำไปสู่การยกระดับผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานสูงขึ้น
- ถ่ายทอดแนวทางการจัดการธุรกิจชุมชนเพื่อเป็นธุรกิจเพื่อชุมชนโดยรักษาวัฒนธรรมความเป็นอยู่ เพื่อส่งเสริมความสุขชุมชนให้ยั่งยืน

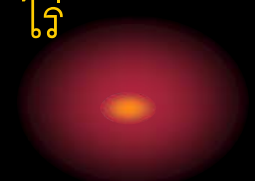
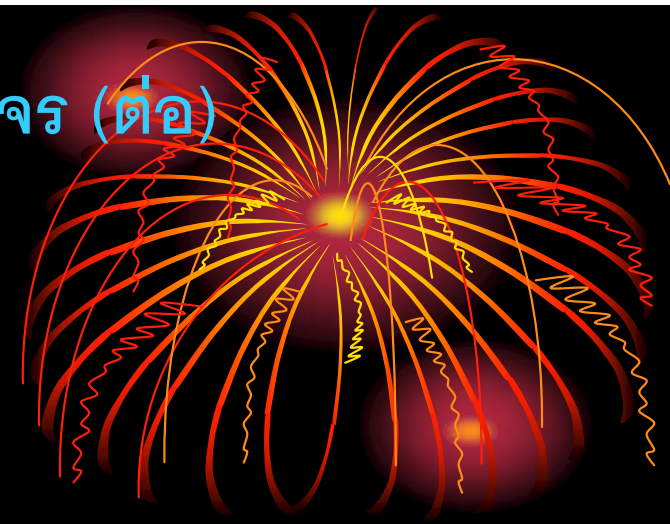
3.1 ศูนย์เรียนรู้ชุมชนและการตลาดแบบครบวงจร (ต่อ)

➤ กระบวนการเรียนรู้นำไปสู่แนวความคิดการพัฒนา

- จัดตั้งศูนย์เรียนรู้ชุมชนและการตลาดแบบครบวงจร

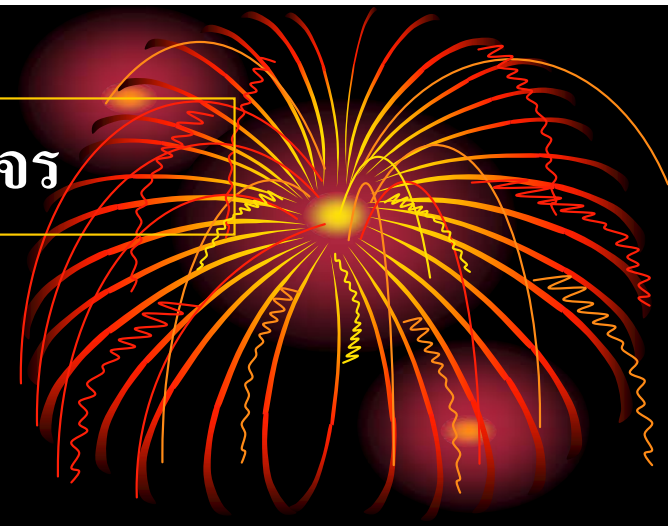
➤ จากแนวคิดนำไปสู่การปฏิบัติ

- กลุ่มจัดหาเช่าสถานที่บริเวณสี่แยกบ่อสร้าง สัญญาเช่าพื้นที่จำนวน 5 ไร่ ระยะเวลา 5 ปี ค่าเช่าปีละ 5,000 บาท
- ก่อสร้างไปแล้วร้อยละ 20 หน่วยงานในพื้นที่คอยสะเก็ดเสนอให้ความช่วยเหลือ และแนะนำให้ย้ายสถานที่ตั้งใหม่ในพื้นที่อำเภอดอยสะเก็ด
- กลุ่มจึงยุติการก่อสร้างและยกเลิกสัญญาเช่าพื้นที่ดังกล่าว
- อยู่ระหว่างหาสถานที่ตั้งใหม่ในอำเภอดอยสะเก็ด
- เบื้องต้นจะจัดสร้างโรงเรือนชำเห็ดและแปรรูปเป็นอันดับแรก โดยใช้สถานที่ของสมาชิก
- ปัจจุบันดำเนินการประสานงานผู้เชี่ยวชาญออกแบบก่อสร้างโรงเรือนชำเห็ดและแปรรูปอาหารตามมาตรฐาน GMP

ศูนย์เรียนรู้และการตลาดแบบครบวงจร

ทิศเหนือ

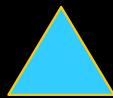

ถ.คอยสะเกิด - บ่อสร้าง

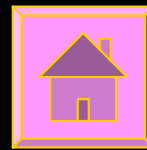
ไปสำนักแพง

ถ.แยกบ่อสร้าง

ตลาดอุ้ยทา

ถ.เชียงใหม่ - สำนักแพง

ศูนย์เรียนรู้และการตลาด
แบบครบวงจร
กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงหมูป่า
ชุนแม่กวาง

ถ.ดอนจัน - แม่อน

3.2 เพิ่มช่องทางการตลาดขายส่งเนื้อหมูชำแหละ

- ในระยะเวลาโครงการวิสาหกิจชุมชนนักวิจัยร่วมกับกลุ่ม ทำการศึกษาสำรวจ ตลาดขายส่งเนื้อหมูป่าในห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต และตลาดค้าส่ง ใน จังหวัดเชียงใหม่
- กลุ่มเรียนรู้กระบวนการวิจัยด้านการตลาด ทราบสถานที่จำหน่าย ปริมาณความต้องการและคู่แข่งชั้นในตลาด
- นำมาใช้เป็นกลยุทธ์วางแผนการตลาด เพิ่มช่องทางการขายส่งเนื้อหมูป่าชำแหละ ในอนาคต
- ผลการศึกษาตลาดยังนำไปสู่การวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการ ตลาด

4 โครงสร้างด้านการเงิน

- ❑ กลุ่มมีเงินกองกลาง 8,400 บาท ฝากไว้ในธนาคาร ระหว่างการเข้าร่วมโครงการ วิสาหกิจชุมชนเงินกองกลางยังไม่ได้นำไปใช้ในกิจกรรมของกลุ่ม
- ❑ ในโครงการวิสาหกิจชุมชน กลุ่มได้ร่วมเรียนรู้และเป็นผู้ให้ข้อมูลการจัดทำแผน ธุรกิจ ทำให้ทราบแนวทางการกำหนดแนวทางการพัฒนากิจการ โดยใช้แผนธุรกิจ กำหนดทิศทางการพัฒนาธุรกิจของตนเอง
- ❑ จากแผนธุรกิจนำไปสู่การปฏิบัติ จัดทำโครงการขอกู้เงินจาก ธ.ก.ส. จำนวน 500,000 บาท และได้รับการอนุมัติ เพื่อจัดตั้งศูนย์เรียนรู้และการตลาดแบบครบวงจร และเพิ่มกิจกรรมแปรรูปอาหารจากหมูป่าและกิจกรรมเสริมของสมาชิก ออกจำหน่าย
- ❑ เงินกองกลางกลุ่มนำไปจัดซื้อลูกหมูพันธุ์เหมยซาน ลูกออร์ก และเจียแตง รวม 8 ตัว เลี้ยงขุนเป็นแม่พันธุ์เพื่อพัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์หมูป่าพันธุ์ลูกผสม

สรุป

- จากการเข้าร่วมประชุมปิดโครงการงานหัตถกรรม
- นำแนวคิดและวิธีการไปใช้ ไม่ว่าจะในด้านเกษตรหรือสินค้าตัวอื่น
- จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงหมูป่า และมีโอกาสเข้าร่วมในโครงการวิสาหกิจชุมชน
- โดยให้กลุ่มเป็นผู้ร่วมกระบวนการวิจัย ให้ข้อมูลโดยผ่านคำถามของนักวิจัย
ก่อให้เกิดการเรียนรู้และค้นหาคำตอบด้วยตนเอง
- รวมทั้งอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ให้ผู้ประกอบเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง กระทบ
ทั้งเห็นปัญหาและเกิดความรู้ใหม่ในการพัฒนาด้วยตนเอง ดังเช่นกรณีของกลุ่ม
เกษตรกรผู้เลี้ยงหมูป่าขุนแม่กวาง กระบวนการดังกล่าวเป็นแนวทางหนึ่งของการ
พัฒนาส่งเสริมให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนพัฒนากิจการของตนเองได้อย่างแท้จริงและ
ยั่งยืน

